

60 milj. zł. pożyczki angielskiej na rozbudowę węzła kolejowego w Warszawie.

WARSZAWA, 8.7. (Tel. wł.) Trwające od 4 lat rokowania o uzyskanie pożyczki zagranicznej na elektryfikację i rozbudowę węzła warszawskiego zostały dopiero wczoraj sfinalizowane w Londynie. Przedstawiciele Ministerstwa skarbu parafowali wczoraj przedwstępną umowę o udzielenie pożyczki w wysokości 1.980.000 funt. szterl., tj. około 60 milionów złotych. Pożyczkę tę udziela towarzystwo English Electric Company i firma Metropolitan Wickers Electrical Company.

Z pożyczki tej 16 milj. zł. gotówką otrzyma rząd polski na dokonanie niezbędnych robót budowlanych i inwestycyjnych na terenie warszawskiej linii średnicowej. Pozostałe 46 milj. złotych udzielone będą w formie towarowej. Za tę sumę Anglicy dostarczą odpowiednich urządzeń elektrycznych, kabli, transformatorów, motorów itp. z Anglii (!). Z tej sumy tylko 23 milj. złotych pójdzie na zakupy tych urządzeń w Polsce.

Elektryfikacja linii warszawskiej polegać będzie na zaprowadzeniu trakcji elektrycznej w ruchu przez linię średnicową. Wszystkie pociągi dalekobieżne dochodzące będą z jednej strony do Szczęśliwic, z drugiej zaś strony do dworca wschodniego za pomocą trakcji parowej. Od Szczęśliwic do dworca wschodniego i zpowrotem pociągi prowadzić będą lokomotywy elektryczne. Zelektryfikowany zostanie również ruch podmiejski. Wszystkie pociągi podmiejskie do Żyrardowa, do Otwocka i do Miłosny kursować będą za pomocą trakcji elektrycznej. Umożliwi to poważne przyspieszenie tych pociągów i zbliży w ten sposób te miejscowości do Warszawy.

Jednocześnie Anglicy przyrzekli, że udzieli większą pożyczkę na rozbudowę elektrowni okręgu warszawskiego w Pruszkowie. Prawdopodobnie elektrownia ta dostarczać będzie prąd elektryczny dla całego zelektryzowanego węzła warszawskiego. W tym celu musi ona być

rozbudowana i znacznie powiększona. Jeśli władze kolejowe nie zaakceptowały warunków elektrowni pruszkowskiej, wówczas prawdopodobnie wybudowana będzie specjalna elektrownia.

Pożyczka, która będzie udzielona elektrowni pruszkowskiej, nie wchodzi w ramy pożyczki, udzielonej rządowi polskiemu.

Anglicy zainteresowali się jednocześnie

sprawą przejęcia udziałów Polskiego T-wa elektrycznego, posiadającego na Pradze fabrykę motorów.

Program elektryfikacji i rozbudowy węzła warszawskiego będzie zrealizowany w ciągu trzech, najdalej zaś czterech lat. W ramach tego programu, prócz ułożenia kabli elektrycznych na linii średnicowej i liniach podmiejskich, przewidziana jest rozbudowa stacji rozdzielczej na Grochowie oraz w Szczęśliwicach i rozbudowa dworca wschodniego. Program przewiduje również budowę wielkiego dworca centralnego w Warszawie kosztem 17 milj. zł. Prawdopodobnie większa część pożyczki gotówkowej, jaką otrzymuje rząd polski, pójdzie na budowę dworca centralnego i stacji rozdzielczych.

Natychmiast po podpisaniu umowy zasadniczej, nastąpi wypłata pierwszej raty pożyczki i kontrahenci angielscy rozpoczną dostawę urządzeń.

W sferach rządowych czekają konkretnych wiadomości z Londynu o warunkach pożyczki na elektryfikację węzła warszawskiego dziś popołudniu. Po otrzymaniu tych wiadomości, warunki umowy ogłoszone będą w drodze oficjalnej.

ś. † p. z Frochów MARJA JURECZKO

po krótkich lecz ciężkich cierpieniach, opatrzona św. Sakramentami, zasnęła w Bogu w dniu 7 lipca 1933 roku, przeżywszy lat 67.

Wyprowadzenie drogi nam zwłok z domu żeloby przy ul. Aleja Nr. 1 na cmentarz miejscowy nastąpi w dniu 9 lipca b. r., t. j. w niedzielę o godz. 5 popołudniu.

Nabożeństwo żałobne odprawione zostanie w kościele parafjalnym w Sosnowcu dnia 10-go b. m. o godzinie 9-tej rano.

Na smutne te obrzędy zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych, pogrążeni w głębokim smutku
4502

Córki, synowie, synowa, zięciowie i wnuki.

Parafowanie konkordatu między Watykanem a Rzeszą.

RZYM, 8.7. (Tel. wł.) Dziś o godz. 18 został parafowany w Rzymie konkordat między Watykanem a rządem niemieckim. W następstwie tego Hitler wydał za-

rzządzenie, zakazujące jakichkolwiek represyj wobec duchowieństwa i organizacji kościelnych.

Sensacyjna pogłoska o oddzieleniu Prus Wschodnich od Prus.

BERLIN, 8.7. (Tel. wł.) Pojawiły się tu pogłoski o zamiarze oddzielenia Prus Wschodnich od Prus.

Goering kategorycznie zaprzecza tym pogłoskom, grożąc represjami.

Zamówienia sowieckie w polskim przemyśle.

WARSZAWA, 8.7. (Tel. wł.) Sowiety mają zamiar zakupić w Łodzi trykotaży i wyrobów bawełnianych za 200 tys. do-

larów. Ponadto Sowiety traktują o dostawie walców parowych na budowę szos.

PODOBNO ROOSEVELT ZMIENIA STANOWISKO.

PARYŻ, 8.7. Korespondent „Matina“ donosi, iż wczoraj wieczorem rozeszła się sensacyjna pogłoska wśród uczestników konferencji londyńskiej, jakoby spodziewać się należało nowych decyzji ze strony Stanów Zjednoczonych, związanych z postanowieniem prezydenta Roosevelta zatrzymania spadku dolara na poziomie, odpowiadającym przeciętnemu kursowi ostatnich dni.

Wiadomość tę, którą przyjąć należy z wszelkimi zastrzeżeniami, korespondent uzupełnia komentarzem, że jeżeli rząd Stanów Zjednoczonych zgodzi się z obecną zmianą poglądów Roosevelta i gdy by nastąpiła stabilizacja faktyczna waluty amerykańskiej, wówczas sytuacja konferencji londyńskiej uległaby radykalnej zmianie.

SYTUACJA W AMERYCE.

NOWY JORK, 8.7. (Tel. wł.) Ponieważ w Stanach Zjednoczonych ceny idą w górę, a sytuacja bezrobotnych nie po-

prawdła się, przeto coraz częściej zaczynają się podnosić głosy krytykujące działalność prez. Roosevelta.

KONFERENCJA ZŁOTEGO BLOKU.

PARYŻ, 8.7. (Tel. wł.) W Paryżu odbyła się narada prezesów banków emisyjnych państw bloku złotego. Posiedze-

nie odbyło się w galerji złotej. Uchwalono pewne wskazówki co do zarządzeń technicznych, które będą wydane.

Eskadrze włoskiej grozi niebezpieczeństwo.

LONDYN, 8.7. (Tel. wł.) Gen. Balbo ma zamiar odlecieć lada chwila z Reykjavíku i studynje niecierpliwie biuletynu meteorologiczne.

Tymczasem donoszą z Chicago, dokąd udaje się eskadra gen. Balbo, że kansul

włoski zwrócił się do policji chicagowskiej zawiadomieniem o zamiarze włoskich organizacji antyfaszystowskich w Stanach Zjednoczonych zniszczenia hydroplanów. Eskadra włoska ma wodować na jeziorze Michigan.

„UNJA” (Sosnowiec) — „STRZELEC” (Kielce) 2:0 (1:0) O mistrzostwo okręgu kieleckiego.

Wczoraj na boisku Unji w Sosnowcu zwolennicy sportu piłkarskiego mieli możność oglądania po raz drugi w bieżącym sezonie rozgrywek o mistrzostwo okręgu kieleckiego. Tym razem na boisku ujrzelśmy pierwszy raz mistrzowską drużynę podokręgu kieleckiego T. S. Strzelec z Kielc, która przybyła w swym najsilniejszym składzie. Również „Unja” do zawodów tych wystąpiła w swym pełnym składzie.

Naogół spodziewano się wysokiej porażki Strzelca i ładnej gry gospodarzy. Tymczasem gra wypadła na ogół blado. W Unji zawiódł zwłaszcza atak, który nie umiał wykorzystać szeregu murowanych pozycji. Słabiej niż zwykle wypadła również i gra pomocy; niezawodnymi okazali się jedynie obrońcy: Kopała i Miernik.

Grę rozpoczął Strzelec w dość ostrem tempie; po paru minutach jednakże gra stała się bardzo ospała. Piłka dość często znajduje się pod bramką gości, jednakże nie trafia do siatki. Dopiero w 42 minucie przypadłkowo Sobiechart uzyskuje pro-

wadzenie. Po przerwie pierwsze 10 minut należą do Strzelca, który usiłuje wyrównać. Wszystkie ataki jednak unicestwia obrona. Pozostałe 35 minut

przeważa Unja, przewagi tej nie umie jednak wykorzystać. Dopiero w 52 minucie najsłabszy gracz w ataku Muszyński w zamieszaniu podbramkowym ustala wynik dnia.

Ze Strzelca na wyróżnienie zasługuje bramkarz Salwa, lewy obrońca Janowski i środek pomocy.

Po wczorajszym spotkaniu Unja na trzy rozegrane mecze posiada 5 punktów przy stosunku bramek 6:1.

Dzisiaj przyjeżdża najsilniejszy zespół w okręgu R. K. S. (Radom). Spotkanie to zapowiada się niezwykle interesująco. Unja, która gra na własnym boisku, powinna wykorzystać ten atut i mecz wygrać, dzięki czemu szanse jej na zdobycie zaszczytnego tytułu mistrza okręgu znacznieby wzrosły.

To też spodziewać się należy, że jedenastka Unji godnie zaprezentuje dzisiaj piłkarstwo Zagłębia, a jednocześnie zrehabilituje się za wczorajszą ospałość, nie licującą z poziomem mistrzowskiego zespołu, grę.

ADWOKACI 4458

K. ZIENKIEWICZ i M. WYGODA

od 1 lipca 1933 r. prowadzą
wspólną kancelarię.

w Katowicach. ul. 3 Maja 30 tel. 17-76

Olbrzymia afera oszukańcza

przy sprzedaży majątków ziemskich.

WARSZAWA, 8.7. — Do władz wpłynęło doniesienie o niebywałych nadwyżkach, popełnionych w Okręgowym Urzędzie Ziemi przy ul. Filtrów. Początkowo śledztwo w tej sprawie prowadzone było przez władze urzędu we własnym zakresie, jednak afera przybrała tak duże rozmiary, że sprawę przekazano władzom państwowym, które prowadzą energiczne śledztwo i dlatego nie wszystkie jego szczegóły mogą być ujawnione.

Nadużyć dopuścił się referent Okręgowego Urzędu Ziemi niejaki Białowiejski. Jak wiadomo, stosownie do obowiązujących przepisów sprzedaż i kupno jakichkolwiek obiektów ziemskich może nastąpić tylko za zgodą urzędów ziemskich, które wydają odpowiednie zezwolenia. W szczególności dotyczy to obszarów mających ulec parcelacji. Tymczasem Białowiejski fałszował zaświadczenia, które za odpowiednią opłatą dostarczane były osobom pragnącym sprzedać lub kupić jakiś obszar ziemski. Mozolne śledztwo ma wyjaśnić w jaki sposób zdołał Białowiejski zmylić czujność swych zwierzchników i bezkarnie w ciągu długich miesięcy wydawać tak ważne dokumenty osobom postronnym.

Ponieważ przy spisaniu aktów rejentałnych muszą być każdorazowo okazywane zaświadczenia urzędów ziemskich na prawo sprzedaży lub kupna, przeto Białowiejski zawiązał spółkę z urzędnikami rejentałnymi, którzy współdziałali w tej aferze. Wspólnikami tymi byli: pracownicy rejenta Baranieckiego, a mianowicie Wojnicz i Sikłowski, którzy również za pobieraniem odpowiednich opłat przyjmowali te sfałszowane zaświadczenia, jako oryginały.

Białowiejski posiadał całą organizację fałszerską u siebie w biurze, to też zdołał on w ciągu długiego czasu uprawiać swe machinacje. Ze organizacja dobrze funkcjonowała, najlepszym jest tego dowodem, iż niezależnie od tej trójki współników istniała cała sieć „naganiaczy-pośredników”, którzy werbowali po cukier-

niach i restauracjach, a nawet za pośrednictwem ogłoszeń, amatorów kupna lub sprzedaży ziemi i ofiarowali im swe usługi.

Białowiejski oraz urzędnicy rejenta Wojnicz i Sikłowski zostali a-

resztowani. Poza tym dokonano licznym aresztowań wśród naganiaczy-pośredników, którzy w liczbie kilkunastu osób zostali również osadzeni w więzieniu.

DOLAR 6 ZŁ.

WARSZAWA, 8.7. Giełdy urzędowej dziś niema. Na prywatnym rynku dolarowym formalny chaos.

Bank Polski obniżył cenę dolara w porównaniu z dniem wczorajszym o 35 gr. i płaci tylko po 6 zł. za dolara, chociaż obliczenie międzynarodowe wynosi 6 zł. 24 gr.

Prywatnych transakcyj zupełnie nie ma, bo nikt z posiadających dolary nie chce ich oddać taniej, niż po 6 zł. 10 gr.

Rzucono się zatem na akcje, które wykazują wskutek tego dość poważną zwyżkę.

Gwałtowny spadek kursu dolara pociąga za sobą szereg posunięć finansowych, których celem jest jaknajszybsze wyzbycie się tej do niedawna niewzruszonej waluty.

Specjalnie silnym wstrząsam paniki dolarowej podlega w chwili obecnej Fran-

cja, gdzie kapitaliści gwałtownie wyprzedają dolary, oczywiście deprecjonując w ten sposób jeszcze bardziej i tak niski już kurs waluty amerykańskiej.

W ciągu b. tygodnia zachodnio-europejskie towarzystwa ubezpieczeniowe nie zamotowały ani jednej polisy, opiewającej asekurację w dolarach. Fakt ten był poruszany podczas konferencji kierowników towarzystw asekuracyjnych w Berlinie.

W związku ze spadkiem dolara daje się zaobserwować znaczne wzmożenie zainteresowania nieruchomościami.

Giełdy międzynarodowe motują zwyżkę złota. Dolar złoty płacony jest dzisiaj 9.84. Także silnie zwyżkuje marka niemiecka, w dewizach na Berlin notowana 214.5. Natomiast nisko trzyma się funt ang. w dewizach na Londyn 29.70.

Mattern na Kamczatce

Daleka droga do stacji radiowej.

MOSKWA, 8.7. Jak już wczoraj donieśliśmy, głośny lotnik amerykański James Mattern, odbywający samotnie lot dookoła świata, został odnaleziony na Kamczatce.

Mattern wyleciał dnia 22 czerwca z Chabarowska w kierunku Alaski i od tej chwili nie było o nim żadnych wiadomości.

Sądzone powszechnie, że zatonął w morzu Ochockiem, albo Beringa, lub też zmuszony był do lądowania w odludnych przestrzeniach Kamczatki i tam zginął z głodu, nie miał bowiem ze sobą żadnych zapasów żywności.

Tymczasem wczoraj otrzymano w Moskwie wiadomość, że lotnik żyje i znajduje się w najlepszym zdrowiu. Według informacji, otrzymanych drogą radiotelegraficzną z Chabarowska, Mattern znajduje się w miejscowości Anadir, w jednej z odległych tajg na Syberji północnej, w okolicach morza Beringa.

Mattern musiał lądować w pustynnej okolicy kolo Anadiru z powodu uszkodzenia motoru.

Sowieccy strażnicy graniczni, którzy odnaleźli Matterna, udzielili mu niezbędnej pomocy.

Mattern oświadczył, iż aby móc kontynuować lot, potrzebny mu jest nowy motor.

Wylądowawszy Mattern posłał posłańca do Anadiru, gdzie znajduje się najbliższa stacja radiowa, aby nadał depeszę o wylądowaniu lotnika. Ponieważ droga była daleka i niezwykle uciążliwa goniec musiał zużyć przeszło dwa tygodnie czasu na jej przebycie.

Mattern udaje się obecnie do Władywostoku, gdzie powzięnie dalsze decyzje. Data wyjazdu Matterna do Władywostoku nie została jeszcze ustalona. Odnalezienie Matterna wywołało wielką radość w sowieckich kołach lotniczych.

Dr. med. ZAHORSKI wyjechał

powróci 20 sierpnia. 4506

Aresztowanie Eberta

SYNA B. PREZYDENTA.

BERLIN, 8.7. (Tel. wł.) Policja berlińska aresztowała syna b. prezydenta Rzeszy Fritza Eberta, publicystę socjalistycznego. Eberta odstawiono do obozu koncentracyjnego.

Wstrząsająca katastrofa NA PRZEJEZDZIE KOLEJOWYM.

WARSZAWA, 8.7. — Dzisiaj w nocy na bardzo ożywionej stacji podwarszawskiej Włochy zdarzyła się tragiczna w skutkach katastrofa kolejowa.

Po przybyciu z Warszawy pociąg podmiejskiego do Grodziska dróżnik kolejowy Michał Korcz podniósł szlaban, by ułatwić przejście przybyłym pasażerom. Wśród pasażerów przez tory kolejowe przejeżdżał również wóz parokony naładowany kagustą, jadącą do Warszawy, a powożony przez Eugenjusza Sandera, zamieszkałego we wsi Duchnice pod Ożarowem. Na wozie siedział jeden z pracowników Sandera.

Nagle w tym samym momencie dróżnik usłyszał gwizd pośpiesznego pociągu nr. 208, jadącego z Krakowa do Warszawy. Sander nie zdążył przejechać przez tory i pociąg wpadł na wóz, rozbijając go doszczętnie w drzazgi.

Niezwłocznie na miejsce pośpieszyła policja i służba kolejowa. Obok toru leżał nieprzytomny Sander, którego przewieziono do szpitala, gdzie lekarze stwierdzili straszną ranę w głowie z uszkodzeniem mózgu oraz powikłane złamanie obu nóg. Mimo natychmiastowej pomocy Sander zmarł.

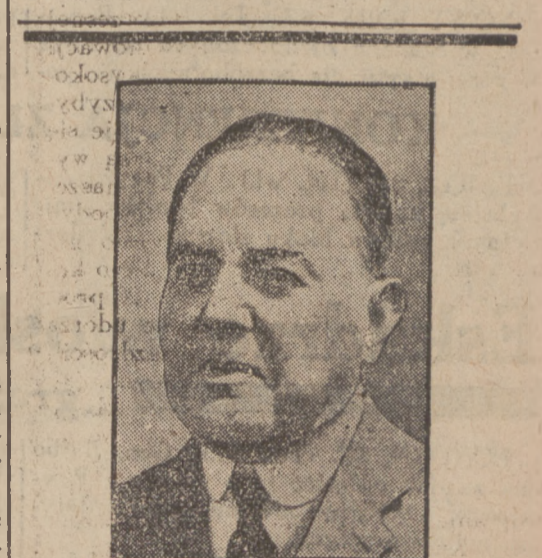
Zwłoki drugiej ofiary katastrofy pracownika Sandera nie można było odnaleźć. Dopiero po dłuższych poszukiwaniach zwłoki jego znalezione wsłazę na buforze i latarni pociągu krakowskiego. Zwłoki zdjęto z parowozu i zabezpieczono na miejscu do czasu przybycia komisji sądowej. Pociąg krakowski, po 20-minutowym postoju wyruszył w dalszą drogę do Warszawy.

Samobójstwo wiceprezesa RADY KOMISARZY LUDOWYCH.

MOSKWA, 8.7. W dniu wczorajszym popełnił samobójstwo Mikołaj Skrypnik, wiceprezes rady komisarzy ludowych, przewodniczący komisji dla ustalenia planu gospodarczego republiki ukraińskiej, członek komitetu centralnego partji komunistycznej ZSRR.

Gwałtowny cyklon

LONDYN, 8.7. Z Mexico City donoszą, że w stanie Tamaulipas cyklon o niezwykle gwałtownej sile zrównał z ziemią 15 miejscowości. Straty, wyrządzone przez orkan, są bardzo wielkie. Liczba ofiar w ludziach narazie nieustalona. Połączenie telegraficzne i kolejowe zostały przetrwane.

HIPOLIT IRRIGOYEN b. urezydent Argentyny zmarł w Buenos Aires.

Dr. med. Konstanty Glazór

lekarz chorób wewnętrznych przemiany materji i chorób kobiecych ord. w Krynicy

Dom Szwajcar 4771 naprzeciw Domu Zdrojowego.

Nieszczęśliwy dzień dla lotnictwa polskiego.

WARSZAWA, 8.7. — Śmiertelnej katastrofie lotniczej uległ wczoraj młody pilot podchorąży Zbigniew Karczewski, uczeń Centrum Wyszkolenia Oficerów Lotnictwa w Dęblinie.

Jest to już trzecia z rzędu katastrofa lotnicza, jaka wydarzyła się w dniu wczorajszym, który bolesnymi zgłoskami zapisał się w pamięci polskich lotników...

Podchorąży Karczewski zginął śmiercią lotnika.

Odbываяc lot ćwiczebny z Dęblina do Warszawy, podchorąży przeleciał nad majątkiem ziemskim swych rodziców we wsi Ogonów, gm. Ryki, pod Garwolinem.

Młody pilot, odbywający loty ćwiczebne, niejednokrotnie odwiedzał rodzinne strony.

Wczoraj nad zabudowaniami majątku zrobił kilka okrążeń i odleciał w kierunku Warszawy. W pewnej chwili, jak zeznają świadkowie tragicznego wypadku, aparat silnie zachwiał się, stracił równowagę i spadł na pola fakwarku. Z wodszczałków

rozbitego samolotu wydobyło lotnika, który już nie żył.

O wypadku powiadomiono dopiero dziś zrana władze lotnicze w Warszawie. Na miejsce wysłano specjalną komisję śledczą, która ustali przyczynę tragicznej katastrofy.

W okolicach Warszawy wydarzyły się ponadto wczoraj dwa ciężkie wypadki samolotowe.

Jednemu z nich uległ samolot, należący do 1-go pułku lotniczego, odbywający nocny lot ćwiczebny. Podczas przymusowego lądowania pod kolonją Osyty w pobliżu Grodziska Mazowieckiego samolot rozbił się.

W drugiej katastrofie lotniczej, która wydarzyła się w Otwocku, jak już donieśliśmy, zginął kpr. podchor. Borkowski z Centrum Wyszkolenia Oficerów Lotnictwa w Dęblinie. Dochodzenie w tej sprawie nie zostało jeszcze ukończzone, jak słyhać jednak, wypadek spowodowany był lekkomyślnością pilota, który zboczył z drogi, chcąc się popisać swą brawurą przed znajomymi kuracjuszami.

Powódź na Pokuciu

Katastrofalne rozmiary wylewu.

LWÓW, 8.7. Według wiadomości jakie nadeszły dziś w godzinach przed-

południowych, katastrofa powodzi w Małopolsce Wschodniej przybiera katastrofalne rozmiary.

Szczególnie groźnie przedstawia się sytuacja w dolinie Prutu na Pokuciu.

Ostatnie wiadomości z terenu powodzi donoszą, że wszystkie rzeki w województwie stanisławowskim wystąpiły z brzegów. Szereg mostów zostało zniszczonych wezbranymi falami rzek. Niszczycielski żywioł zabiera z sobą domy i zabudowania gospodarskie wieśniaków, zamieszkałych w pobliżu rzek.

Największe rozmiary powodzi przybiera w powiatach Kosowskim i Kołomyjskim.

Kosów otoczony jest ze wszystkich stron wodą. Wszelka komunikacja została przerwana. Szosa między Kołomyją a Kosowem jest w kilku punktach przerwana.

Most między Tatarowem a Kołomyją został zniszczony przez niszczycielskie fale wezbranych wód. Wszędzie, jak okiem sięgnąć woda...

Wedle krążących pogłosek, dotąd niesprawdzonych, podczas zniszczenia przez fale mostu, znajdowało się na nim troje dzieci. Podobno woda zniosła wszystkie troje. Zginęły one w nurtach wezbranych fal.

Grozę katastrofy powodzi potęguje fakt, że od kilku tygodni padają nieprzerwanie ulewne deszcze. Niektóre miejscowości zostały nawiedzone burzami gradowymi.

Walka z kryzysem w Czechosłowacji

Zupełnie inaczej wygląda Praga i Czechosłowacja dzisiaj, niż przed rokiem. Był to akurat okres złotu sokolego. Kraj cały żył w napięciu. Umysły były skierowane na to zjawisko. Było to bardzo przezorne, odsuwało bowiem uwagę ogółu od narastającego coraz silniej kryzysu gospodarczego. Przesilenie gospodarcze przejść musiało. Ale złot sokoli nieco jego przejście zahamował. Pomijając już silny napływ obcych, którzy musieli zostać w kraju trochę grosza, trzeba zwrócić uwagę, że zajęcie kilku milionów ludności, jakie przez stolicę kraju wówczas, w przeciągu dwu tygodni, przeszły, dały zajęcie tysiącom i spowodowały szybki a bardzo znaczny obrót pieniężny. Sama Praga zainicjowała w złocie przynajmniej 500 milionów kor. czsl. że zaś do złotu przygotowywał się cały kraj przeto musiało się wszędzie to uwydatnić także i gospodarczo. To bardzo mądre nie tylko z pobudek ideowych, lecz i ze względów materialnych przedsięwzięcie zokole odsunęło jaskrawe uwydatnienie się przesilenia gospodarczego do jesieni. Wtedy to wyraziło się ono w obniżce póbór pracowników państwowych, w redukcjach, w ograniczeniu o miliard kor. czsl. budżetu państwowego — spowodowało zresztą przesilenie rządu.

Rząd bardzo energicznie wziął się do pracy. Znalazł się w warunkach trudniejszych niż u nas, gdyż Czechosłowacja jest przeważnie krajem przemysłowym. Przemysł szklany, włókienniczy, metalurgiczny zmalał ogromnie. Eksport ograniczył się do minimum. Stąd, jak wszędzie, konieczność rewizji umów handlowych i oparcie ich na obopólnych kontrahentach kontyngentach. Stosowane zewsząd ograniczenia poszportowe i dewizowe musiały z natury rzeczy odbić się na przemyśle uzdrowiskowym. Jeszcze roku minionego nie było tego czuć tak silnie, jak się zapowiada obecnie. Ale teraz nawet miejscowi poczynają szukać jak najtańszego uzdrowiska czy letniska.

— Czy pójdziecie na politykę inflacyjną, jak Stany lub Anglja?

— Nigdy odpowiadają finansisci czescy. — Będziemy się starali utrzymać kurs korony za każdą cenę. Wszelkim wysiłkiem będziemy się starali o równowagę budżetową. Rozumiemy, że wymaga to ofiar, ale — trudno. Nie możemy dopuścić do spadku korony, bo musimy dbać o oszczędności społeczne i bogactwo narodu.

Takie słyhać opinie wśród sfer gospodarczych i finansowych.

Korona czechosłowacka utrzymuje swój kurs od Raszina, który krwią własną opłacił przezwyciężenie inflacji. Społeczeństwo w nią wierzy. Niema obywatela czechosłowackiego, któryby w bankach lub w kasie oszczędności nie uciął grosiwa na czarną godzinę. Wielu lokuje swe oszczędności w papierach wartościowych. Osobliwy jest widok, gdy komunista kupuje na kursy akcji i dewiz, aby się przekonać, jak właściwie przedstawia się jego stan finansowy.

Polityka rządu praskiego poszła innym zlakiem, niż polityka rządu naszego. O ile u nas wobec spadku cen produktów rolnych stracono się o obniżkę cen produktów przemysłowych i zwięzono rozpięcie cen — o tyle polityka czechosłowackich sfer gospodarczych starała się utrzymać ceny przemysłowe na dotychczasowej wysokości, a do nich podciągnąć ceny produktów rolnych. O ile zatem u nas nastąpiła zniżka cen, przy równoczesnej zniżce póbórów, o tyle w Czechosłowacji ceny utrzymały się na dawnej wysokości, ale... póbory zmalały. Dla przybycia z Polski Czechosłowacja wydaje się drogą. Zwłaszcza ceny żywności są wysokie, a opowiadania o warunkach naszego życia budzą — zadróść u gospođyni praskich. Istotnie bowiem zarówno nabił, jak chleb, oraz jarzyny i mięso kosztują w handlu przynajmniej o 20 proc. więcej niż u nas. Co szczególnie uderza przybylsza: dawniej myślny zadróścił im tanizny owoców, tak krajowych, jak zagranicznych. Teraz zaś, z wyjątkiem może pomarańcz, ceny owoców są równorzędne lub też minimalnie się wahają. Przerwanie przesilenia udławiają niesłyhanie obywatelom czeskim oszczędności. Kult oszczędności był im zaszczytliwym od pokoleń. W mieście nabie o-

becnej każdy znajduje tam rezerwy, pozwalające mu ponieć się z kłopotami dzisiejszego dnia. Drugim czynnikiem, zapobiegającym bezrobociu, są roboty publiczne, które rząd intensywnie prowadzi. Na ten cel posiada coś w rodzaju naszego Funduszu pracy, a poza tem dysponuje pożyczką wewnętrzną, której subskrypcja właśnie została zakończona: pokryto ją bardzo szybko, a subskrypcje przewyższyły wysokość pożyczki. Jest to miara zasobności społeczeństwa i jego zmysłu organizacyjnego, oraz zaufania wewnętrznego.

Gorzej jest z inteligencją. W instytucjach państwowych ograniczają się do minimum, w prywatnych coraz trudniej o zajęcie wskutek kryzysu. Dość powie-

dzieć, że np. w Czechosłowacji leżą obecnie około 3.000 inżynierów bez pracy. Produkcyjne inteligencji starają się ograniczyć przez ustanowienie pewnych, niezmiennych wprawdzie, ale zapowiadanych dopiero teraz, opłat szkolnych oraz przez wprowadzenie ograniczeń dla cudzoziemców. A cudzoziemców studiowało sporo. Mówiono mi, że np. w Pradze studjuje przeszło dwa tysiące obywateli polskich. W dalszej rozmowie okazało się, że trzy czwarte obywateli polskich jest narodowości żydowskiej, którzy studjują przeważnie technikę i medycynę. Ale gdy w Polsce trudno im o chleb, ciągną z powrotem do Czechosłowacji. I tu już spotykają reakcję...

H. W.

Prezydent Republiki francuskiej Leblum przy okazji zwiedzenia sierocińca w mieście Palente nie odmówił sobie przyjemności, by się nie zabawić z dziećmi w „moją Juljanke”

Antyspołeczna polityka w Sowietach.

Komunistyczna partja w Związku Sowieckim, przystępując do realizacji planu pięcioletniego, zamierzała w ten sposób „doprowadzić do zlagodzenia a potem ostatecznej likwidacji braku towarów w państwie, podwojenia normy zapotrzebowania a wreszcie osiągnąć obniżenie poziomu cen towarów i korzystniejszy stosunek w handlu pomiędzy miastem a wsią”.

Tak powiedziano w planie pięcioletnim. W rzeczywistości jednak byliśmy świadkami czegoś wręcz odwrotnego. Realizacja pięcioletki doprowadziła do tego że ceny wszelkich towarów znacznie wzrosły, stosunek wymiany produktów rolniczych i przemysłowych znacznie się pogorszył brak przedmiotów codziennego użytku, nietylko że się nie zmniejszył lecz przeciwnie, jeszcze więcej dawad się odczuwać a normy zapotrzebowania zmniejszone zostały do minimum.

Gdyby takie zjawiska dały się zauważyć w gospodarstwie rozporządzającym wolnym rynkiem, możnaby powiedzieć, że rząd sowiecki nie może podołać swym zadaniom, chociaż wszelkimi siłami stara się poprawić gospodarzozy stan swych obywateli. Ale z Związku Sowieckim wolny rynek nie istnieje. Wszelkie ceny, za wyjątkiem cen na targach miejskich, t. zw. bazarach, których znaczenie jest jednak znikome ustanowione są przez rząd. Według ostatnich wykazów, ceny te znacznie się podniosły.

Rząd sowiecki jednak nie podnosi wszystkich cen. Niebawiale podniesione zostały ceny towarów, sprzedawanych przez sklepy państwowe i spółdzielnie ludności sowieckiej. Natomiast ceny jakie rząd sowiecki płaci rolnikom za produkty rolne i surowce pozostają na nadzwyczaj niskim poziomie. Świadczy to najwyraźniej, że polityka cen rządu sowieckiego ma charakter wybitnie antyspołeczny. Rząd sowiecki ciągnie takie ryzyki, jakie nie byłyby możliwe w którymkolwiek innym systemie gospodarczym. Na dowód wystarczy przytoczyć kilka przykładów: spożywcza cena (t. j. cena, za jaką państwowe organy handlowe kupują od ludności) masła topionego

wynosi obecnie 5 rubli 40 kopiejek. To samo masło sprzedaje się w spółdzielniach i sklepach państwowych za 16 rubli dla uprzywilejowanej warstwy ludności a za 20 rb. dla reszty ludności. Rząd kupuje od rolnika czy kołchoźników litr mleka za 15 kopiejek a sprzedaje za 85 kopiejek, a nawet za 1 rubla. Takich przykładów przytoczyć można więcej.

Najwymowniejszym przykładem mogą być ceny, za jakie rząd kupuje produkty rolne. Ceny ich bardzo mało się podniosły w stosunku do cen przedwojennych; przeciętna cena żyta w r. 1952 wzrosła o 42 proc., pszenicy o 50 proc., owsa o 55 proc. i t. d. Z drugiej zaś strony cena sprzedaży w sklepach państwowych wzrosła dla uprzywilejowanych warstw ludności o 237 proc., dla reszty ludności zaś o 1096 proc. W bazarach miejskich ceny są wyższe o 4000 proc.

Następstwem takiej polityki rządu sowieckiego jest to, że podczas gdy w roku 1913 chłop rosyjski mógł sobie kupić za cenę 1 q żyta 15,40 kg. cukru, to obecnie za cenę 1 q żyta może kupić już tylko 2,55 kg., w roku 1915 za tę samą wartość mógł kupić 17,05 kg. mydła, dziś zaledwie 1,23 kg. Takim sam stosunek daje się zauważyć jeśli chodzi o pszenicę.

Przykłady te są nadzwyczaj wymowne. Oświełają one nadzwyczaj jasno politykę, jaką rząd sowiecki stosuje wobec włościan.

Nie inaczej przedstawia się położenie robotników. Robotnik nie ma produktów, któreby mógł sprzedać rządowi sowieckiemu. Sprzedaje natomiast swą pracę i w zamian otrzymuje zarobek. Zarobek ten jest niebawiale niski i bardzo powoli rośnie. Przeciętny zarobek miesięczny w przemyśle sowieckim wynosił w roku 1923 — 70 rubli 24 kopiejek, w roku 1932 — 92 rubli 76 kopiejek, t. zn. że w czterech latach podniósł się tylko o 36 proc. podczas gdy ceny towarów sprzedawanych robotnikom wzrosły o 200 proc. Robotnik sowiecki, jeżeli nie należy do klasy uprzywilejowanych, może za miesięczny zarobek kupić zaledwie pięć i pół kilograma masła.

Zastanawiając się nad tego rodzaju po-

lityką rządu sowieckiego, nie wolno zapominać, że rząd sowiecki jest w ZSRR jedynym przedsiębiorcą, który ustanawia wysokość zarobków. Z drugiej zaś strony trzeba pamiętać, że ceny wszelkich produktów w ZSRR również ustanawia rząd sowiecki. Dlatego też rząd sowiecki jedynie odpowiedzialny jest za stan, w jakim znajduje się ludność. Powyższe przykłady jasno ilustrują politykę gospodarczą rządu sowieckiego w stosunku do klasy robotniczej. Politykę taką można nazwać antyspołeczną.

Co należy pić?

Kiedy dokuczają nam skwar i męczy nas pragnienie, napijmy się Ovomaltyny na zimno. Pijąc Ovomaltynę, wprowadzamy do organizmu skoncentrowane pożywienie, co właśnie latem ma doniosłe znaczenie. Nieracjonalne odżywianie się w czasie upałów często powoduje zaburzenia żołądka i nagle osłabienie organizmu.

Przygotowanie Ovomaltyny jest bardzo łatwe: rozpuszcza się 5 łyżeczki Ovomaltyny w ciepłym mleku, dodaje do smaku cukru, a następnie studzi, lub też rozpuszcza się Ovo z cukrem w małej ilości zimnego mleka, dolewając stałe dalsze ilości mleka. Ovomaltynę nabyć można we wszystkich aptekach i drogeriach już po 2 zł. za puszkę.

4272

Z DNIA

PRZYWÓDCY POLSKIEJ MASONERJI.

„Myśl Narodowa” przynosi ciekawe dane z działalności masonerji w Polsce po wojnie... Na 2 tygodnie przed „Cudem nad Wisłą” założono w Warszawie „Wielką Łożę Polski” przy współdziałaniu posła włoskiego, p. Tomassiniego, masona.

„Po roku 1920 — pisze „Myśl Narodowa” — na czoło masonerji polskiej wywstał się Andrzej Strug, najpierw wielki sekretarz, w zagranicznych drukach masonskich był podawany jego adres na Bagateli, jako adres sekretariatu Wielkiej loży warszawskiej, a potem został Wielkim mistrzem. Następnie S. Posner, oraz dr. L. Rajchman, schowany w Państwowym Zakładzie Higjeny, obecnie dyrektor sekcji Higjeny przy Lidze Narodów. W okresie sanacji między lożami nastąpiły tarcia. Jedną część masonów opowiedziało się przeciw sanacji, jak Posner i Strug, który nawet manifestacyjnie usunął się ze stanowiska Wielkiego mistrza. Drugi natomiast jako Konrad Chmielewski, bardzo wybitny i aktywny mason, choć nie obdarzony dygnitarstwami, dalej prof. uniwers. warsz. dr. Jan Mazurkiewicz, dr. Michałowicz, prof. uniw. warsz. M. Konopacki, dr. Wolfke, prof. polit. warsz. i wielki mistrz loży narodowej, zależnej od loży niemieckich, jako też teże loży wielki sekretarz p. Zb. Skokowski, który dzięki masonerji zrobił wspaniałą karierę urzędniczą, przed laty kilku skromny urzędnik minist. pracy, potem stypendysta do biura Ligi Narodów, wreszcie attache handlowy w naszej ambasadzie w Londynie, ostatnio naczelnik wydziału umów międzynarodowych w ministerstwie pracy, — jako wielki sekretarz loży niemieckiej jest w ścisłych stosunkach z masonami niemieckimi i amerykańskimi. Dworcańczyk, wielki sekretarz W. W., obecnie wysoki dygnitarz w Min. Pracy. Ta grupa poparła sanację i pułkowników. Po przewrocie majowym loże niemieckie rozpoczęły na ziemiach polskich żywszą działalność. Wyszunęły się również na czoło ludzkie utrzymujące stosunki z temi Kołami, którym żył Winawer, kadet, dawad instrukcje najprzód z Petersburga, a potem z emigracji. Zwracała uwagę osoba p. Al. Lednickiego i ministra A. Zaleskiego. Kamienica Książąt Mazowieckich jest „ziobnicą”, a jednocześnie stacją nadawczą”.

W obronie morza i Pomorza 21.378 REZOLUCYJ.

Do Komitetu „Święta Morza” nieprzerwanie napływają rezolucje z całego kraju. Do dnia 5 lipca wpłynęło 21.378 uchwał, wyrażających gotowość wszystkich Polaków bez różnicy na poglądy i wyznanie do obrony naszego dostępu do morza. Ta akcja polityczna społeczeństwa polskiego pod każdym względem pokojowa, ale niemniej zdecydowana i jednomyślna jest nieskończona. Manifestacyjne rezolucje przekroczyły z pewnością liczbę 50 tysięcy, zważywszy przytem udział Polaków z zagranicy.

Między uchwałami, otrzymywanymi przez Komitet „Święta Morza” jest cały szereg bardzo artystycznie wykonanych prac. Szczególnie wyróżnia się tom oprawny rezolucyj z nowiną przemysłową.

Po ucisku, powrót do wolności

Prezydent Masaryk o dyktaturze i demokracji.

Amerykański dziennikarz Edgar A. Mowrer ogłasza w „Chicago Daily News” wywiad z Prezydentem Czechosłowacji T. S. Masarykiem.

Edgar A. Mowrer, autor książki: „Niemcy cofają wskazówki zegara”, zwraca uwagę na to, że Rosja sowiecka, Włochy faszystowskie i Niemcy hitlerowskie, zalecają swoje metody jako całe lepsze niż rządy oparte na dyskusji i perswazji. Nowe dyktatury lekceważą indywidualność i domagają się ścisłego podporządkowania państwu. Stworzonej temi objawami Mowrer, zwraca się do Prezydenta Masaryka, jako do tej osobistości, którą wielu ludzi uważa za największego żyjącego demokrację, z prośbą o wyrażenie swego zdania, o tym buncie przeciw cywilizacji.

Na pytanie Masaryka, co w danym wypadku rozumie przez cywilizację, Mowrer odpowiada, że ma na myśli takie wspólne dobro jak piękność, inteligencja, rozum, tolerancja, wdzięczność, wolność osobista, sprawiedliwość społeczną. Czyż zwolennicy dawnych ideałów cywilizacyjnych, mając siłę przeciwstawić się, czyżby paradoks taki nie był szkodliwy? Co należy robić?

Prezydent Masaryk: Pan chce usłyszeć formułę. Cóż, kiedy takiej formuły nie ma. Nie było nigdy żadnej i nigdy nie będzie. Nie powtarza się ta sama sytuacja.

Mowrer: Czyżby niebezpieczeństwo dla ideałów demokracji nie było poważne?

Masaryk: Tego nie powiedziałem. Jeżeli wszakże demokracja jest w niebezpieczeństwie, dowodzi to tylko, że przywódcy jej wzięci byli na wagę i okazali się zanadto lekkimi. Położenie było pomysłowe. Mieli najlepszą sposobność. W tej chwili, idea demokracji jest pozornie martwa. Dwa fakty jednak dowodzą, że tak nie jest. Wszyscy nowi przywódcy potrzebują poparcia mas ludowych. I wszyscy dziś pochodzą z ludu: Hitler, Mussolini, Stalin. To jest także taki rodzaj demokracji. Musi Pan sobie uświadomić, że demokracja zaczęła się dopiero rozwijać, nie jest jeszcze doskonała, ale jest lepsza, aniżeli dawny reżim. Proszę nie zapominać, że wojnę wywołała nie demokracja, lecz dawny reżim i że nowa demokracja musi płacić koszty wojny za dawny reżim, za monarchję.

Mowrer: A czyż nowi wodzowie nie prowadzą do wojny?

Masaryk: W danej chwili nie wierzę w nową wojnę. Jest to dobry wymiark powszechnego bankructwa, odpowiedzialnego za większą część zakału. Wojna zniszczyła oszczędności pokoleń. A ludność wciąż jeszcze wzrasta, nie mając swobody ruchów. Bezrobotni stają się uczniami i słuchają obietnic przemocy. A ponieważ klasa średnia, która widziała dni lepsze, najbardziej cierpi, jej dziełem jest reakcja przeciw cywilizacji, jak Pan to nazywa. Ale może ten okres przejściowy był potrzebny, aby w ludziach obudzić piękno wolności i wezwać ich aby się wyrzekli przemocy na rzecz współpracy.

Część winy ponoszą intelektualni. Stali się jednostronnymi. Masa ludowa nie mogła się na nich oprzeć. Demokracja, jak wszystkie inne, potrzebuje przywódców. Miliony ludzi nie mogą się zejść aby rozprawić i rozstrząsać. Społeczeństwo potrzebuje wspólnej wiary, a intelektualni jej nie mają. Lud chce prawdy. Intelektualiści mówili mu dziś to, jutro tamto. Mieli zdaje się nie jedną, lecz sto prawd różnych. I dlatego lud ich odbiegł dla wyznawców dogmatu, który acz prymitywny ma zaletę prostoty.

Mowrer: A czyż powodzenie demagogii nie jest śmiertelną raną demokracji?

Masaryk: Nie na długo. Dowodzi tylko, że droga nie jest krótka.

Mowrer: Ku czemu?

Masaryk: Droga do demokracji.

Mowrer: Jakie jest Pańskie określenie demokracji?

Masaryk: Jest to stan rzeczy, w którym ludzie nie uważają siebie wzajemnie za środek do zysku osobistego. Każdy mężczyzna, każda kobieta, każde dziecko są uznawane za coś duchowego cennego. To jest demokracja. Jest ona najwyższym ideałem politycznej organizacji społeczeństwa, ideałem humanizmu. Demokracja żąda od demokratów, przynajmniej nieco ciepliwości.

Jeżeli nowi panowie potrafią zaspokoić podstawowe potrzeby ludzkie, pozostaną u władzy. Jeżeli nie zostaną napędzeni. To rzecz prosta.

Mowrer: Tymczasem mogą przejść lata i lat dziesiątki.

Masaryk: Zapewne.

Mowrer: I to Pana nie dotyka?

Masaryk: Żadną miarą. Jeżeli się jednak nie mylę, demokracja w końcu wróci, bo wrócić musi. Istota ludzka zażąda jej w końcu, zpowrotem. Gdyby zaś miała nadal przemościć tyranję, ucisk i nietolerancję, natenczas poprostu zbłądziłbym.

Mowrer: Ale jaką nadzieję mają ci, którzy znieść tego nie mogą.

Masaryk: Było to tak zawsze, albow-

przynajmniej, przeważnie. Przypomnij Pan sobie historję. Jak krótkie były okresy wolności, jak ograniczony ogarniał obszar geograficzny. Ale w końcu się to zmieni. Demokracja jest nieodparta.

Mowrer: A jak ją można osiągnąć najwyściej?

Masaryk: Bądźcie wierni swym przekonaniom! Nie mówcie tylko o polityce, lecz ją przeżywajcie! Mówcie zawsze prawdę i nie kradnijcie. A przedewszystkiem nie bójcie się śmierci!

KRÓL ŁADU I POKOJU W 600 rocznicę koronacji Kazimierza Wielkiego.

Sprawiedliwość cechowała czyny królów polskich. Dążenie do wewnętrznego ładu, porządku i spokoju widoczne jest w panowaniu każdego monarchy.

Bolesław Krzywousty podzielił nawet Polskę, chcąc być sprawiedliwym względem swoich synów, choć ten podział na dobre Polsce nie wyszedł. Rozpoczęły się bowiem wzajemne waśnie, intrygi i towały całe lata, nim dopiero Łokietek, ojciec Kazimierza Wielkiego, zdołał zepolnić ziemie polskie.

Przed Kazimierzem Wielkim wiele było bezprawia. W czasach t. zw. okresu dzielnicowego, wzrastające możnowładztwo gnebi chłopów, miasta rządziła się prawem magdeburskiem, Polska nie posiadała wyższej uczelni, z którejby wychodzili jurysci, statysci i mogli op. rozstrzygać tak doniosłe sprawy jak z Krzyżakami o ziemie i miasta zachłannością krzyżacką zabrane.

Widząc, ile jest niesprawiedliwości w Polsce i ciemnoty, Kazimierz Wielki przeprowadza dwa monumentalne dzieła: Statut Wiślicki, ustanowiony w 1365 r. i Akademię Krakowską, założoną w 1364 roku.

Rok po roku zatem, jak widzimy, Polska zyskuje dwa wiekopomne dzieła. Dzięki Statutowi Wiślickiemu prawa w Polsce stają się bardziej jednolite. Miasta zostają zwolnione od zależności Magdeburga przez ustanowienie sądu apelacyjnego w Krakowie w sprawach mieszczan i udzielenie królowi najwyższej władzy sądowej. A ponieważ Kazimierz Wielki zawsze brał w obronę biedaków i uciśnionych, przeszedł do historii z przydomkiem „Króla Chłopków”.

Od chwili wzmocnienia władzy, zyskuje powagę królewska wobec niesforności magnatów, coraz to więcej podnoszących

głową wskutek umowy pierwszych właścicieli „pacta conventa”, wprowadzających po Kazimierzu bezdzietnym na tron Ludwika Węgierskiego.

Nie wojowniczością, nie walkami pozyskał wielkość swoją Kazimierz. Budował Polskę wewnątrz, zastał ją drewnianą — zostawił spadkobiercom murowaną — głosi historja.

Ten mądry i sprawiedliwy monarcha położył też duże zasługi roztropną polityką, jeżeli chodzi o wpływy polskie na ziemię wschodnie, litewsko-ruskie, kiedy to Ludwik Węgierski prawa swoje do Rusi Czerwonej i Włodzimierza sprzedał Kazimierzowi w r. 1352 za 100.000 grzywien, a po śmierci Bolesława Mazowieckiego, władcy Rusi, mimo oporu Gedyminowiczów i Tatarów, Kazimierz zajął w 1340 r. Halicz, Třebowle, Sanok, Lubaczów i Przemyśl.

Mniej już szczęśliwą była uгода Wysehradzka, mocą której wprowadził w 1356 r. król Jan Czeski zrzeka się pretenzji do Polski za 20 tys. kup groszy, ale zato Polska odstępuje prawa swoje do Śląska. Za wdaniem się króla czeskiego i węgierskiego w sprawę z Krzyżakami, zyskujemy ziemie Dobrzyńską i Kujawy, ale niemal że tracimy Pomorze. Taka jednak umowa nie została potwierdzona przez papieża, ani ze strony stanów, które od siebie wyprawiły poselstwo do Ojca Świętego, dla uzyskania pomyślnego wyroku w sprawie krzyżackiej. I rzeczywiście Benedykt XIII zebrał całą sprawę i nakazał Zakonowi zwrot Polsce Kujaw, Dobrzyń, Pomorza, Ziemi Chełmskiej i Michałowskiej, a oprócz tego 194.000 grzywien pod rygorzem kłatwy.

Z posunięć politycznych Kazimierza Wielkiego widzimy, że i tu starał się jak najkorzystniej wyzyskiwać położenie. Położył też tutaj duże zasługi, aczkolwiek sprawa krzyżacka nie została definitywnie załatwiona i doczekała się dopiero tego znacznie później.

Posunięcia polityczne Kazimierza Wielkiego doniosłe i znaczne nie zaciły jednak tych jego olbrzymich zasług, które położył dla kraju na polu, nauki, prawa, administracji, bogacenia Polski pod względem gospodarczym i handlowym.

Wielkim dlatego go nazwała historja, że był nim istotnie, jako prawodawca i polityk, i świetny gospodarz kraju. Takim też widzimy go dziś z perspektywy 600 lat od chwili, w której wstąpił na tron polski.

KĄPIELE MORSKIE

jako środek leczniczy

Stosowanie kąpeli morskich, daje doskonałe wyniki, przy wszelkich chorobach nerwowych, począwszy od łagodnych form, aż do ciężkiej neurastenji i historji, przy katarze krtań, oskrzeli, koklusz, rozedmie płuc, migrenie, chorobie Basedova, anemji, niedokrwistości, wreszcie mają znakomity wpływ na dzieci skrofuliczne i rachityczne.

Naturalnie, w każdym wypadku gorób i niedomagań, należy zasięgnąć porady lekarza, który powinien określić ilość i czas kąpeli, gdyż wszelka przesada jak zawsze szkodzi.

W wypadkach ostrych chorób skór

nych i ciężkich chorób oczu i uszu, zaburzeń przewodu pokarmowego i schorzeń wątroby, kąpiele morskie są zakazane, gdyż mogą się przyczynić do długich i chronicznych cierpień.

Co do gruźlicy płuc, to klimat nadmorski zalecany jest jedynie tylko jako środek zapobiegawczy u skłonnych do gruźlicy i w początkowym okresie choroby — zaznaczyć należy, że w tych wypadkach mogą być stosowane tylko morza południowe.

Jeśli chodzi o gruźlicę skóry, to lecząc kąpielami morskimi daje bardzo dobre wyniki i często brawa stosowane.

Dla człowieka zdrowego, pobyt nad morzem jest godny polecenia, gdyż daje on doskonały wypoczynek; usuwa zmęczenie i bezsenność, pobudza apetyt i dodaje energii; dzięki zaś słonym kąpielom morskimi, skóra staje się jędrna, świeża i zahartowana.

Przypadające na letnie miesiące wakacje i urlopy, powinniśmy, o ile tylko pozwolą warunki, starać się spędzić nad morzem, które ma wysoki wartość leczniczą i zdrowotną.

Zwłaszcza dla dzieci i młodzieży, pobyt nad morzem jest szczególnie zalecany, gdyż leczy niedokrwistość i anemię, jak również, przyczynia się do szybszego rozwoju.

POT U DZIECI I DOROSŁYCH
USUWA PUDER BEBE SZOFMANA.
4203

Ewolucja stosunków WEWNĘTRZNYCH SOWIETÓW.

„Zwiestija” w nr. z dn. 21 czerwca rb. opublikowała rozporządzenie Centralnego Komitetu Wykonawczego i Rady Komisarzy Ludowych o powołaniu do życia Urzędu Prokuratury ZSRR.

Rozporządzenie składa się z dwóch paragrafów. W pierwszym powołuje się do życia Prokuraturę, a w drugim mówi się o obowiązkach i zasięgu jej ingerencji.

W punkcie c) par. II rozporządzenie dosłownie zaznacza: „do obowiązków Prokuratora Związku SSP należy: nadzór na podstawie osobnego dekrety nad legalnością i prawidłowością działalności OGPU, milicji, wywiadu kryminalnego i zakładów przemysłowej pracy i poprawy”.

Rozporządzenie powyższe, jeżeli wejdzie w życie, może zmienić radykalnie wewnętrzne stosunki polityczne w Rosji, odbierając GPU, dotychczasowemu rzeczywistemu „wielkorządcy” w polityce sowieckiej, prymat wyłączności na rzecz rządu centralnego.

Jak dalece jednak dekret ten będzie uniezeczywistniony, o tem trudno w tej chwili jeszcze mówić. N bliższa przyszłość wykaze czy duch umiarkowania i normalnego rozwoju społeczno-politycznego w Sowie-tach weźmie górę nad tendencjami terroryzowania jednostki przez państwo.

Zmiany w czasie pracy W ANGLJI.

Według danych, zebranych przez angielskie ministerstwo pracy, normalny czas pracy w Anglii zmieniony został w r. 1932 w stosunku do 9.750 robotników.

Dla 6.000 robotników zwiększono czas pracy o 2 godz. 45 min., dla 3.750 robotników zredukowano czas pracy o 1 godz. 45 min.

Wydanie zbrodniarza-zamachowca kolejowego Sylwestra Matuszki, skutego w kajdany na granicy austriacko-węgierskiej w mieście węgierskim. Matuszka dokonał zamachu na międzynarodowy ekspres również na terytorium węgierskim.

„PŁUCA DLA ZAGŁĘBIA”

Onegdaj odbyło się nadzwyczajne posiedzenie Rady m. Olkusza, zwołane głównie dla omówienia spraw związanych z budową kolei Bukowno — Szczakowa — Jaworzno, oraz sprzedażą parcel na terenie Bukowna pod osiedle urzędniczo-robotnicze.

W jednej i drugiej sprawie odbyły się wczoraj definitywne konferencje w Krakowie i Olkuszu, w których przedstawiciele Magistratu m. Olkusza wzięły udział na zasadzie uzyskanych od Rady pełnomocnictw.

Budowa kolei rozpoczęta ma być z obydwóch stron jednocześnie, t. j. od Szczakowej i Bukowna. Koszt budowy wyniesie zł. 1.769.206 podzielony pomiędzy akcjonariuszami, t. j. Ministerstwo kolei, zakłady Jaworzna, sp. akc. „Będzin — Olkusz” i ewent. Magistrat m. Olkusza, który prawdopodobnie przystąpi do spółki z kapitałem martwym, t. j. odda grunt pod budowę i progi. Jeżeli na konferencji zostały uzgodnione interesy spółki a zwłaszcza zastrzeżenia spółki „Będzin — Olkusz” co do taryfy przewozowej piasku dla kopalni „Hr. Remard” w Sosnowcu, do rozpoczęcia budowy kolei należy się spodziewać zaraz po 20 b.m. Poza kolejną, najpoważniejszym akcjonariuszem będzie Jaworzno, które w budowie kolei widzi zmniejszenie się bezrobocia na jej kopalniach i zbliżenia się z węglem do Miechowskiego via Olkusz.

Najmniej interesu budowa kolei przedstawia dla Olkusza.

W sprawie parcelacji terenu w Bukownie, p. burmistrz Majewski udzielił informacji Radzie, że droga do kolei przez parcelę doprowadzona została do rzeki. Przez rzekę prowadzić będzie most, na budowę którego uchwalono około 100 mtr. drzewa. Poza to prowadzone są tam dalsze roboty niwelacyjne.

Po wczorajszej konferencji przedstawiciele właścicieli tabelowych z Magistratem, w której brał również udział naczelnik wydziału samorządowego, dr. Serafin z Kielc i zakończonej pomyślnie („odkorkowano” zastrzeżenie hipoteczne na sprzedaż do 1000 ha. lasu), Magistrat otrzymał z Funduszu Pracy 120 tys. zł., z którym wkrótce przystąpi do dalszych prac i urzędzeń na osiedlu, oraz sprzedaży parcel. Przy cenie 25 gr. za mtr. kw. wartość drzewa, Magistrat może osiągnąć z tej sprzedaży do 1.700.000 zł. (na ulice, place, boiska etc. musi pozostać do 200 ha). Z tej sumy część zostanie przeznaczona na dobre połączenie Bukowna z Olkuszem, a resztę na oddłużenie miasta.

Poza tem Rada rozpatrywała sprawę pokrycia należności z rachunku bieżącego K. K. O. w Olkuszu, w sumie zł. 25.183 weksłami. Z uwagi na trudne położenie Magistratu, uchwalono narazie weksli nie wystawiać.

Szczęście w małżeństwie.
zadowolony mąż i ładne dzieci — oto cel każdej kobiety. Skrzesz nosć i oszczędność jednak — to jeszcze nie wszystko, Pani Domu musirównież dbać o swój wygląd, chcąc podobać się mężowi. Jest to w dużej mierze zasługa znanej fabryki „Kollontay”. Wszak łagodne mydło „Kollontay z pralką” to istna pomoc i oszczędność w gospodarstwie domowym, oddając nieocenione usługi przy praniu i myciu. Bajeczny zaś „Kollontay Shempunala”, który każda Gospodyni przy zakupie mydła „Kollontay z pralką” otrzyma w sklepie bezpłatnie, czyni włos pięknym, wonnym, puszystym, — tak, jak go każdy mężczyzna lubi.

Mydło **Kollontay** 243
z pralką jest lepsze...

Bezpłatnie:
Originalna paczka Shempunala
Kollontay'a (wartości 40 gr.) do 1 kg mydła Kollontay'a

KRONIKA

TYGODNIOWA

Jakie to ongi kurze i błota bywały.

Każda pora roku zasila reporterские informacje stałą właściwą sobie i nigdy prawie nie zawodzącą rubryką. Więc zawsze wczesną wiosną znajdzie się w dziennikach kroniczka o przylocie bocianów, zatytułowana „Zwiastuny wiosny”. Pod tym tytułem może się też ukazać wiadomość o kradzieży roweru, co również należy do sezonu wiosennego. Zimą piszą dzienniki o sprzątaniu śniegu z ulic, jesienią o pięknej polskiej jesieni, a latem o kurzu i polewaniu ulic. W tym roku jednak ten ostatni temat do utyskiwania reporterskich zawiódł na całej linii, deszcze bowiem doskonale wyręczyły bezczkowiec magistracki, polewając ulice i kwietniki systematycznie każdego dnia i każdej nocy.

W czasie panowania tych rozdeszczonych i pochmurnych nastrojów przychodzi ochota odwrócenia myśli ku innym słoneczniejszym i zakurzonym czasom.

„Kurjer Sosnowiecki” pisał nie w lipcu ale już w wiosennym marcu 1904 r., że

Plaga straszliwa dla sosnowiczan jest niemożliwy kurz na ulicach naszego miasta. Trzeba przystem zaznaczyć, że o ile na ulicy Głównej (dziś ul. 3 Maja przyp. mój) i przy legających do niej kurz ten nie tak jeszcze dotkliwie daje się w zwykłym czasie odebrać, z powodu jakich takich bruków, to w dalszych dzielnicach miasta jest on plagą wprost nie do zniesienia.

Z tego wynikałoby, że ulica Główna była już jako tako ucywilizowana, tymczasem tenże „Kurjer Sosnowiecki” pisze w tym samym czasie, że

Droga, prowadząca z Sosnowca do Sielca i wijąca się nad brzegiem dość głębokiego rowu, przegrodzona jest od tego rowu drutem kolczastym. Czy owe groźne kolce więcej zniechęca amatorów wpadania do rowu niż perspektywa znalezienia się w cuchnym błocie, o tem wątpimy.

Przy tej „drodze” w niespełna trzydzieści lat potem postawiono gmach Izby przemysłowo-handlowej i gmach Kasy Chorych. I pomyśleć tylko, że dziś gdy przypadkowo deszcz nie pada, tysięczne tłumy spacerują na szerokim chodniku Trzeciego Maja, po stronie kina „Zagłębie”, po tej samej, o której w roku 1904 ukazała się w „Kurjerze” następująca informacja:

Druga strona ulicy Głównej doczekała się nareszcie trotuaru, z utęsknieniem wyczekiwanego przez spacerowiczów i ludzi, zmuszonych przechodzić tą ulicą. Zaznaczyć też trzeba pewną staranność w ułożeniu trotuaru, co jest faktem u nas niezwykłym.

Stan ulicy w Zagłębiu musiał być rzeczywiście niezwykły, skoro zainteresowała się nim nawet prasa stołeczna. Oto „Kurjer Poranny” w lutym 1902 r. w korespondencji z Będzina donosi:

Bruki, chodniki, oświetlenie są wprost w okropnym stanie; błoto i wyboje do nieprzebycia i to na najtrudniejszych ulicach. Niechcący do przy dotychczasowym handlowym tylko charakterze Będzina było może nie tak rażącym, teraz wszakże przy rozwoju miasta staje się krzyżącym.

Trudno oczywiście pojąć, dlaczego — zdaniem autora korespondencji handlowy charakter Będzina zezwalał na błoto i wyboje i dopiero inny bliżej nieokreślony rozwój miasta skłaniał do alarmu, ale faktem jest, że ulice i drogi były fatalne. Oto — przykład. W artykule „Kurjera” o wskrzeszeniu w r. 1902 straży ochotniczej w Będzinie znajdujemy taki fragment.

Wprawdzie Będzin jest otoczony fabrykami, których większość posiada oddzielnie zorganizowaną straż ogniową, ale względnie duża przestrzeń i zły stan dróg stają na przeszkodzie szybkiemu przybyciu i znacznie utrudniają akcję ratunkową: bywały już przykłady, że do pożaru, pomimo dobrych chęci i energii, strażacy nie mogli przybyć wcześniej, niż w pół godziny po otrzymaniu wiadomości, a i ten przeciąg czasu był uważany za stosunkowo niewielki.

Podobne trudności komunikacyjne miała publiczność teatralna. Dlatego to jesienią 1902 r. jakiś meloman, skarżąc się na brak frekwencji w teatrze, stara się jednocześnie wytłumaczyć w oczach czytelników „Kurjera” to nader smutne zjawisko. Piśsze więc, że na zapelnienie teatru składają się oprócz Sosnowca okoliczne miejscowości, ale gdy melomani chcą się dostać do teatru,

Zależni są w tym razie od pory roku, stanu dróg, rozkładu pociągów, posiadania własnych koni i wielu innych warunków. Dla nieposiadających koni własnych dostanie się z Sielca do Sosnowca nie jest łatwym

Cóż tu mówić o Sielcu, kiedy o dziwiejszej ul. Małachowskiego, a wówczas Fabrycznej pisano w kwietniu 1904 r.

Miasto nasze posiada osobliwości o których sam Ben Akiba chyba oziętnie i bez zdziwienia nie mógłby mówić. W tem miejscu chcielibyśmy zwrócić uwagę na ul. Fabryczną, będącą pewnego rodzaju osobliwością.

„ulica ma wygląd jakiejś drogi wiejskiej, utrzymywanej kulejącym szamantkowym systemem w okresie zupełnego bezrządu w gminie.

„trotuary istnieją w prabycie, a pełniące ich obowiązki czasowo chodniki możliwe są tylko podczas pogody.

„Kurz tam najniemożliwszy po kilku dniach pogody, a lada deszcz ulicę zamienia w bagno nie do przebycia.

A o ulicy Kowalskiej dowiadujemy się w tymże roku 1904 takich oto okropności.

Pomimo że łączy ona tak ważną arterję ruchu jak ul. Modrzejowska z placem przed Laskiem Sosnowieckim, bruków jednak na niej niema zupełnie, ale za to na każdym kroku człowiek narażony jest na połamanie nog.

„Na samym środku ulicy znajduje się dół i nasyp, co przy braku latarni jest istną pułapką.

„wszelkie pomyje, nieczystości i śmieci wyrzuca się spokojnie na ulicę.

Drogi z Sosnowca do Miłowic nazywa „Kurjer” „morzem błota”, a w Dąbrowie zbierano specjalne składki na polewanie ulic, na których unosiły się „kłęby wapiennego kurzu”, z odległego zaś Zawiercia donoszą w połowie 1902 r., że

„Ulice nasze są w nader oplakanyim stanie. Wybrukowano co prawda już cztery”...

To „już cztery” może dziś wywołać wesołość.

Do stałych rubryk na szpaltach „Kurjera” należały też takie często powtarzające się wzmianki jak: „Rycerze bata” i „Kawalerska jazda”. Pretensje do dorożkarzy, że przedko jeżdżą, brzmią w epoce samochodów jak anachronizm. Ale kawalerska jazda w roku 1902 na błotnistych ulicach była poważnym niebezpieczeństwem dla czysto wystrojonych przechodniów, których ubrania przez taką jazdę upiększone były „czarnymi arabeskami”, jak malowniczo opisuje „Kurjer Sosnowiecki”.

Każdy jednak medal ma dwie strony, mają je także ulice, na których uprawiano sport szlachetny, bo lekką atletykę i to było bezwątpienia dobrą stroną ogromnych bagien ulicznych. Przejście z jednej strony ulicy na drogą wymagało niełada zreczności, szybkiej orientacji i na-

tychmiastowej decyzji. Tu i ówdzie wpoprzek ulicy ułożone były w metrowej od siebie odległości kamienie.

Wysportowany przechodzień, rozłożywszy ramiona w bok jak ptak skrzydła dla utrzymania równowagi, stał na środku jezdni na jednej nodze, opartej o wystający z błota kamień, drugą zaś nogą wycyniał wielce skomplikowane muchy, iżby namacać następny kamień i akurat trafić na niego, bo jeżeli nie trafił, biada mu, ugrzązł bowiem w błocie po kolana. Dzięki tym urządzeniom ulicznym każdy miał możność pokazania swej zreczności i rekordowe skoki w dal były wypadkami zupełnie pospolitemi.

Wielkie też korzyści odnosiła w tych czasach pleć nadobna, którą jakko mniej wysportowaną, mężczyźni nosili na rękach... z jednej strony ulicy na drugą.

Po przeczytaniu tego feljetonu wypada wyjść na ul. 3 Maja w Sosnowcu i na pryncypalne ulice Będzina i Dąbrowy, stanąć nad kwietnikami miejskimi, popatrzeć na tłumy, spacerujące po szerokich, wygodnych chodnikach, na tramwaje, zajeżdżające z Sosnowca do Będzina wcześniej niż dawniej straż ogniowa z pobliskich fabryk do pożaru i w tych naszych bardzo ciężkich czasach pomyślny, że jednak życie idzie naprzód, jeżeli nawet nie na całym swym froncie, to przynajmniej na pewnych odcinkach.

I uśmiechnijmy się weselej do słońca.

K. C—rk.

Podziękowanie.

Z okazji ukończenia roku szkolnego Komitet Utrzymania Ochronki przy fabrykach w Wolbromiu składa tą drogą najserdeczniejsze podziękowanie WPanui Dyrektorowi W. Witte, członkowi Zarządu S. A. „Wolbrom” Fabryki Wyrobów Gumowych w Wolbromiu, za pomoc, okazaną w związku z założeniem, utrzymaniem Ochronki przez postawienie do dyspozycji bezpłatnie odpowiedniego lokalu, wraz z opalem i oświetleniem, oraz przez poparcie naszej akcji hojnymi dawkami, co przyczynia się w wielkiej mierze do wychowania naszych dzieci na prawdziwych i wiernych Rzeczypospolitej obywateli.

Wolbrom, dnia 22 czerwca 1933 r.
Komitet Utrzymania Ochronki przy fabrykach w Wolbromiu.

Bar Teatralny
Sosnowiec, ul. Piłsudskiego 2.
Telef. 7-92.
Wydaje smaczne i tanie.
Śniadania, obiady i kolacje
TRUNKI PIERWSZORZĘDNYCH FIRM KRAJOWYCH.
Przez cały dzień gorące zakąski 4273 z maszyny.
UWAGA: LOKAL POWIĘKSZONY. — GABINET.

Z CAŁEJ POLSKI

P. PREZYDENT RZPLITEJ NA HELU.

P. Prezydent Rzeczypospolitej odwiedził nieoficjalnie półwysep Hel na pokładzie statku „Gdynia”. P. Prezydentowi towarzyszył radca Mościński. Podczas zwiedzania półwyspu dwie małe dziewczynki zastąpiły p. Prezydentowi drogę; jedna wręczyła mu kwiaty, a druga wygłosiła wierszyk, ułożony specjalnie na cześć p. Prezydenta. P. Prezydent był bardzo wzruszony tą spontaniczną owacją, ucałował obie dziewczynki w czoło, dziękując rodzicom za owację. Następnie wrócił na pokład „Gdyni” i odjechał do portu.

ZATWIERDZENIE NOWYCH REKTORÓW.

Minister oświaty zatwierdził rektorów: dra Górskiego na rektora WSGW w Warszawie, prof. Wojciecha Weissa na rektora Akademii sztuk pięknych w Krakowie, dra Nardolskiego na rektora politechniki lwowskiej i dra H. Halbana na rektora uniwersytetu w Lwowie.

PIELGRZYMKI POLAKÓW Z NIEMIEC DO CZĘSTOCHOWY.

W końcu bieżącego miesiąca przybywa do Polski wielka pielgrzymka Polaków zamieszkałych na terenie Rzeszy Niemieckiej do Częstochowy. Uczestnicy pielgrzymki zjedzą ponadto. Kraków, Wieliczkę, Poznań i Warszawę. Pielgrzymka — wycieczka organizowana jest przez Związek Polaków w Niemczech i Związek Towarzystw polskich w Berlinie z inicjatywy oddziału berlińskiego polskiego biura podróży „Francopol”. W wycieczce ma wziąć udział kilkaset osób.

OSTRY WYNIK EGZAMINU DOJRZAŁOŚCI.

W żeńskim gimnazjum w Stryju, odbył się egzamin dojrzałości pod przewodnictwem wizytatora Balińskiego. 20 uczenie nie dopuszczono do egzaminu z powodu złego wyniku egzaminu pisemnego, 10 — przepadło przy ustnym, a tylko 6 egzamin zdało.

OBERWANIE SIĘ CHMURY.

Między Schodnicą a Kropiwnikiem pow. Drohobycz nastąpiło oberwanie chmury. Rzeki górskie wzbęrały, niosąc kamienie,

które zawałyły drogę powiatową między Kropiwnikiem Nowym a Rybnikiem. Prąd wody był tak gwałtowny, że porwał z państwisk okolicznych owce i świnię. Omgotła przez Drohobycz, Borysław, Gaje Wyżne i Niżne przeszła olbrzymia burza gradowa połączona z ulewami deszczem. Grad ten padał około 15 minut i zabił cały teren. Nie wyrządził jednak większej szkody.

„POUCZAJĄCA” LEKTURA.

„Kurier Poznański” donosi: Przed Sądem Apelacyjnym w Poznaniu toczył się sensacyjny proces przeciwko szajce fałszerzy pieniędzy, która funkcjonowała w domu przy ul. Polnej Nr. 9 w Poznaniu i której

dużą była głośna z przestępstw rodzina Przybylskich. Na ławie oskarżonych siedzi 15-tu przestępców, w tym trzy kobiety z Przybylską Manją na czele. W pierwszej instancji przed sądem okręgowym wymierzono fałszerzom od 2 do 8 lat więzienia. Na czwartkowej rozprawie przedpołudniowej główni członkowie bandy fałszerzkiej Przybylscy w zasadzie przyznali się do winy. Sensacją procesu było oświadczenie Przybylskiego, że sposobu fałszowania pieniędzy nauczyli się z „Tajnego Detektywa”. Aby to, co mówią, poprzeć dowodami, przedłożyli sądowi jeden z numerów tego pisma, w którym istotnie są podane szczegóły fabrykacji fałszywych pieniędzy.

Z królików -- mały i gronostaje.

Spokojny, nieco trwożliwy królik, nie poznałby zapewne, gdyby zył, swej własnej skóry, na wspomnianym sortie pięknej damy. W obecnych czasach, gdy moda futer pamięta wszechwładnie, gdy ciągle rośnie zapotrzebowanie na gronostaje, mały, sobole, błękitne lisy i inne drogie futra, na które niekiedy elegantska może sobie pozwolić, wprowadzono na wszystkie rynki europejskie, doskonałe imitacje ze skórek lektych królików.

Od długich zabiegów technicznych i dobrego smaku kuśnierza zależy, aby to nie była podła tandeta, ordynarna imitacja, ale piękny wyrób, który tylko wielki znawca odróżni od oryginału. We Francji, co roku około 40 milionów królików idzie pod nóż, jedynie dla skórek, z których łatwiej niż z innych, można robić wszelkiego rodzaju futra egzotyczne.

Chcąc poznać wszelkie etapy, przez jakie przechodzi brudna, nieopiętająca i zakrwawiona skórka z świeżo zabitego królika, aż stanie się śliczną... — gronostajową, wybrałam się do wielkiej fabryki egzotycznych futer pod Paryżem.

Przedewszystkiem, znalazłam się w ogromnej sali, wypełnionej tysiącami najróżnorodniejszych skórek. Tutaj, odbywa się sortowanie: dobre i ładne skórki, wędrują do olbrzymich kadzi napełnionych bardzo słoną wodą. Tam, jak objaśnił mnie mój przewodnik, zostają całą dobę, poczem, wyżyma się je w specjalnej tłoczni i wkłada się do coraz mniej słonej wody.

W następnej sali, robotnicy energicznie szorowali dość już zmiekkzone i elastyczne

skórki, nie żałując wody i mydła. Po wymyciu, dostają się do tłoczni, z której są wrzucane do kadzi z kwasem, rozszerzającym porę skóry. W innej znów sali, odbywa się nacieranie rozczymem auru skórek dopiero co wyjętych z „kwaśnej” kąpieli.

Z podziwem rozglądałam się po olbrzymiej suszarni, pełnej wielkich, obracających się wokoło osi beczek, służących do suszenia skórek. Lecz dopiero po przejściu przez suszarnię, królicza skórka jest gotowa do manipulacji, mających z niej zrobić futro małego czy sobole.

Znalazłszy się z kolei we właściwej „wytwórni” egzotycznych futer, wyraziłam przedewszystkiem swój podziw, nad sprytem, pomysłowością i wynalazczością kuśnierzy. Tam bowiem specjalne maszyny, strzygą futra królicze nadając im wygląd lutrów czy innych futer o krótkim włosie. W moich oczach, skórki nabierały ślicznego połysku, przeszedłszy przez specjalną maszynę, nasycone gliceryną, żółtkami jaj i olejem bawelnianym. Z innych znów maszyn, wychodziły skórki o najpiękniejszych kolorach, ciemniowane w razie potrzeby na różne subtelne barwy. Nad długim stołem pochylał się specjalista, który pendzlem umocznym w hydrosulfidzie sodu robił białe plamy, na ufarbowanej na czarno skórze.

Każda maszyna wydawała inną serię skórek, wszystkie doskonale wykończone i zrobione na futra egzotyczne, które miały być mięły.

Pełna zdumienia, patrzyłam na te gronostaje, sobole, lisy i mały przygotowane dla kuśnierza, który robi z nich piękne etolety, kołnierze, mankiety i okrycia. Pójdą one w daleki świat, zostaną umieszczone za szymbami wystaw sklepowych, żeby nęcić oczy przechodzących kobiet. Opuszczając wytwórnię egzotycznych futer, myślałam, jak daleko posunięta jest technika we wszystkich dziedzinach życia — myślałam także i o tem, czy biedne króliki bardzo cierpią, że po śmierci muszą być dziłkami świętymi z dalekiej Kanady czy Syberji. (P. J.)

Komitet Budowy Kościoła w Sułoszowej ogłasza

PRZETARG

na dostawę jednego miliona cegły. Ostatni termin składania ofert upływa z dniem 31 lipca b. r. Bliższych szczegółów dostarcza na żądanie Komitet drogą pisemną lub na miejscu. Ceny rozumieją się za tysiąc loco cegielni. 4470

Oferty kierować: Sułoszowa, poczta loco, na ręce Ks. Dziekana Damiłowicza.

KOMITET.

SUDOR PLYN
„AP. KOWALSKI”
USUWA
POT I NIEMIAŁA JEJO WÓŁ
3359

Koszulę męską kupić można wszędzie, lecz dobrą koszulę można kupić tylko w fabryce białizny — — —

„TATRA”

4519 ul. Piłsudskiego 18.

NA SEZON LETNI

Poleca się duży wybór kielbas żywiecko-turystycznych, suchych po 3 zł. za 1 kg. Towar pierwszego gatunku. —

JOZEF KOSS i S-ka

Sp. z ogr. odp. 4426
SOSNOWIEC, WARSZAWSKA 14.
HURTOWO ODLICZA SIĘ 10%

ODCISKI
ZGRUBIAŁA SKÓRĘ I BRODAWKI
USUWA BEZ BÓLU I BEZPOWROTNIE
KLAWIOL
„AP. KOWALSKI”

Choroby płuc!

Stosowany przez pp. Doktorów „BALSAM THIOCOLAN AGE” przy gruźlicy, bronchicie, kaszlu ułatwia wydzielanie płwociny, wzmacnia organizm i samopoczucie chorego, powiększa wagę ciała, „Balsam Thiocolan Age” sprzedaje apteki i składy apteczne (drogerje). Żądajcie tylko w oryginalnym opakowaniu apteki **A. Gąseckiego** w **WARSZAWIE** Leszno 41.

ZAKŁAD POGRZEBOWY

J. RĄCZKA

SOSNOWIEC
Fr. Mościckiego 13. Telefon 8-38.

DĄBROWA GÓRNICZA 3188
Król. Jadwigi Nr. 7. Telefon 2-96.

Urządza pogrzeby najskromniejsze, najwspanialsze, ekshumacje, przewozy zwłok, karawany, wieńce, dekoracje
CENY BARDZO PRZYSTĘPNE.

NAJUPORCZYWSZE BÓLE GŁOWY
USUWA
„KOWALSKINA”
ALE KONIECZNIE Z TYM ZNAKIEM FABRYCZNYM
FABRYKA CHEM. - FARMACEUTYCZNA „AP. KOWALSKI” WARSZAWA

Nareszcie znikł mój odcisk zastarzały, gdyż Lebewohl to środek niebywały.

Żądać we wszystkich aptekach i składach apt.

wyraźnie

LEBEWOHL

Wyrób krajowy. 2182

PRECZ Z NASZYM WROGAMI! 2182
Karaluchy, prusaki i t.p. robactwa — to szereg chorób zakaźnych. Należy je doszczętnie wytępić tylko przy pomocy niezawodnego i radykalnego środka, jakim jest —
FLURIN
Żądać we wszystkich aptekach i składach aptecznych.

DZIS PODWOJNY PROGRAM!

ZOŁTA KONTRABANDA

Sensacyjny dramat w roli głównej LEO MALONEY.

D J A B E Ł

z ROD-LA-ROQUE w roli tytułowej.

CENY MIEJSC OD 25 GROSZY.

Od piątku 7 do niedzieli 9 lipca włącznie. Podwójny program!

„SENORITA” (CORKA ZORRY)

w roli głównej BEBE DANIELS, która przewyższa znanego Douglasa Fairbanksa.

NAD PROGRAM! NAD PROGRAM!
„BEZIMIENNI BOHATEROWIE”

UWAGA! W sezonie letnim sprzedawane będą w dni powszednie do godz. 6.30, a w niedzielę i święta do godz. 5-ej bilety po 25 groszy.

Zakład artystyczno-rzeźbiarski i kamieniarski
JANA ZAGÓRSKIEGO,
SOSNOWIEC, UL. ALEJA 8, TEL. 12-48.

WYKONYWA:

pomniki, grobowce, i wszelkie roboty budowlane z piaskowca, marmuru i granitu oraz sztucznych kamieni, roboty betonowe i mozajkowe t. j. schody, słupy ogrodzeniowe, drenaże studienne, płyty trotuarowe, postumenty z krzyżami żelaznymi i t. p.

Wykonanie solidne i dogodne warunki płatności

PRZEPROWADZKI

ZŁATWIA 4361

PRZEDSIĘBIORSTWO PRZEWOZOWE „WYGODA”

Sosnowiec, Piłsudskiego 48, telefon 10-14.

WYTWORNIĄ WĘDLIN

„ZAGŁĘBIANKA”

Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
W SOSNOWCU

wytwarza wędliny o znanej wysokiej jakości.

Na sezon bieżący specjalnie poleca:

kielbasy żywieckie, myśliwskie i turystyczne.
OBSŁUGA SUMIENNA I SZYBKA.

Skłopy własne: 1-go Maja 14; 3-go Maja 11 i Narutowicza 19. — 3497

